

РЕШЕНИЕ

№ 5723

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5673** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Я. М. П., чрез процесуалния представител адвокат Й. И. Н., срещу решение № 1758 от 19.05.2022 г., постановено по НАХД № 17683 по описа за 2021г., на СРС, 14 - ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21 - 4332- 015909 от 29.07.2021г., издадено от Д. Д. Д. на длъжност началник Сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, за извършено нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП, като е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, издадено при сериозно нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Излага съображения, че не е съгласна с изводите на съда, доколкото автомобилът управляван от П. се е намирал на 2 метра пред Й., което изключва възможността жалбоподателката да е навлязла в лентата за движение на Й. и да е отнела предимството на същия. Счита, че АУАН и НП съдържат бланкетно описание на вмененото нарушение. Сочи, че неправилно СРС в обжалваното решение приема, че е налице допуснатата техническа грешка при изписване мястото на настъпване на ПТП, като вместо 17-то е посочено 25- то Д.. Излага съображения, че описаното в АУАН поведение на П., не е субсумирано под пълната и точно правна

квалификация. Сочи, че разпоредбата на чл.25, ал.2 от ЗДвП изобщо не предписва като свой съставомерен белег настъпването на ПТП. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – началник група към Столична дирекция на вътрешните работи – отдел Пътна полиция не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 19.07.2021 г. около 12:15 часа, Я. П. управлявала лек автомобил, марка и модел „Сузуки С. 1300“ с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по бул. Е. и Х. Г., с посока на движение от бул. Я. С. към бул. Д. Н., когато предприела маневра, свързана с отклонение в ляво по пътното платно и не пропуснала движещия се попътно отляво лек автомобил, марка и модел „Пежо 307“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от Т. П. Й.. В резултат от поведението на Я. П. настъпило пътно-транспортно произшествие между двата автомобила.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 19.07.2021г. от свидетеля Л. С. Й. „младши автоконтрольор“ в ОПП при СДВР.

Въз основа съставения АУАН и въз основа доказателствата по преписката, наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4 ЗДвП наложил на жалбоподателката П. глоба в размер на 200 /двеста/ лв. за извършено нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка Софийски районен съд е приел, че описаната в акта и НП фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е още, че са спазени предписанията на чл.42, ал.1, т.1 и чл.57, ал.1, т.1 от ЗАНН, както и че не са налице нарушения на правилата за съставянето на АУНА и неговото връчване. Въззивният съд е приел също така, че от протокола и скиците за ПТП и съвкупната преценка на събраните по делото доказателства безспорно се доказва фактът на осъщественото ПТП. Счел е, че не е налице хипотезата на „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото извършеното административно нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла

на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Преценявайки събраните по делото доказателства настоящият състав на АССГ възприема изцяло изводите на СРС в оспореното решение, поради което на основание чл.221, ал.1, изр.2 от АПК изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

При постановяване на съдебния си акт СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Събрал е всички относими към спора доказателства, обсъдил ги е и въз основа на тях е стигнал до обоснования извод за доказаност на извършеното нарушение. Районният съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, към които настоящата инстанция препраща.

Във връзка с доводите, наведени в касационната жалба, които настоящият съдебен състав намира за неоснователни, е необходимо да бъде съобразено следното: Според чл.25, ал.2 от ЗДВП, при извършване на маневра, която е свързана с частично навлизане в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея.

Констатираното от контролните органи деяние, извършено от Я. П., осъществява именно състава на нарушение по чл.25, ал.2 от закона– деянието е осъществено при извършване на маневра навлизане частично в съседна пътна лента, като касаторът е навлизал в съседна лява лента, без да пропусне попътно движещия се в лентата автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , сблъсква се с него и допуска ПТП с материални щети.

Чл.179, ал.2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДВП предвижда административнонаказателна отговорност за лицата, които не спазват правилата за предимство, поради което причинят ПТП. Наказанието е наложено в съответствие с предвидения в посочената нормаразмер.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че съставеният АУАН е съобразен с изискванията на материалния и процесуален закон, нарушенията са установени по несъмнен начин, индивидуализиран е нарушителят и му е дадена възможност да направи възражение във връзка с констатираните нарушения съгласно чл.42-44 от ЗАНН. Въз основа на акта е издадено и процесното наказателно постановление против П., което изцяло е съобразено с изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание, поради което решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

С оглед липсата на направено от ответника по касацията искане за присъждане на направените по делото разноски, то такова не следва да бъде присъждано в настоящата инстанция.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1758 от 19.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 17683

по описа за 2021г., на СРС, 14 - ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.